

der ved kunde lettes. Indtil Februars Udgang var der givet over 8 Mill. Kr. ud til Arbejdsløshedskasserne. Det maa dog alle være enige om — det tror jeg, at der særlig vil være Gehør for her i Tinget —, at intet kan være uheldigere end saa store Summers Udgivelse blot til Afhjælpen af Arbejdsløshed, uden at man faar noget produktivt igen. Naar der endnu er op mod 50,000 arbejdsløse, og naar det i alt Fald koster en 200,000 Kr., maaske $\frac{1}{4}$ Million, daglig at hjælpe dem, skulde en Finansminister saa ikke hellere vælge rimelige Udgifter, end at se Pengene gaa til Understøttelser? Hvad betyder saa disse Udgifter maaske ikke særlig grundig forberedte Udgifter, naar vi dog kan vide, at hvis vi ikke gaar dertil, skal Pengene ud af Kassen alligevel til direkte Hjælp til Folk, der ikke ønsker en saadan Hjælp, men som ønsker Arbejde, og som Landets øvrige Befolkning maa støtte, fordi Arbejdet ikke kan faas. Og hvad værre er; denne Arbejdsløshed demoraliserer, hvad intet Menneske kan være i Tvivl om; hvor ivrige de paagældende Personer end er for at faa Arbejde, kan de ikke faa det, og det er overordentlig lidet heldigt for deres Fremtid, i alt Fald deres Nutid. Det har været min Stilling overfor de meget store Udgifter, der findes i Aar paa Finanslovsforslaget, og som rimeligvis vil komme paa det Tillægsbevillingslovsforslag, der kan ventes ad Aare. Jeg maa dog sige, at selve Finansaaret viser Overskud. Hvis man kunde tænke sig, hvad snart ikke nogen af os kan, at Verdenskrigen ophører indenfor en rimelig Frist, f. Eks. inden næste Finansaar udløber, vil vi faa en overordentlig heldig Stilling i finansiel Henseende ved de Indtægter, Staten ad ordentlig og overordentlig Vej faar. Jeg tror ikke, at jeg, naar jeg har opgjort Indtægten til 330 Millioner, har regnet forkert. Jeg har tværtimod set bort fra forskellige Indtægter, som man kunde regne med, men jeg har ikke turdet gøre Indtægten højere. Paa den anden Side vil Udgiften rimeligvis blive 360 Millioner. Det kan ogsaa være, at den bliver højere, alt forudsat, at det bliver ved at være, som det nu er, at Verdenskrigen bliver ved at øve sin Virkning her som andetsteds af fuldkommen ødelæggende Art. Hvis det sker, kan det være, vi kommer til et ikke ringe Underskud. Men det maa vi bære, og Midlerne har vi for Øjeblikket i Statskassen til at bære det. Muligt er det dog, at vi maa søge nye Midler tilvejebragt for at være forberedte paa alt. I Øjeblikket

staar vi dog med en meget betydelig Kassebeholdning og med Udsigt altsaa til meget store Indtægter, men ogsaa til meget store Udgifter i næste Finansaar. Hvis Indtægt og Udgift kan balancere, synes jeg ikke, at man kan forlange mere, naar vi gaar ind i det femte Krigsaar.

Dette var, hvad jeg havde at sige om den finansielle Stilling. I øvrigt er der ikke rettet noget særligt Spørgsmaal til mig. Men da jeg ser, at Handelsministeren ikke er til Stede, skal jeg omtale et Spørgsmaal om Tilskud til Teknologisk Institut, der blev rettet til ham, og jeg skal derom sige, hvad jeg allerede sagde paa Handelsministerens Vegne nede i Folketinget, at man fra Regeringens Side er villig til i det kommende Finansaar at støtte Institutet med yderligere Tilskud i Anledning af den Bygning, det har opført.

Justitsministeren (Zahle): Det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Godskesen) rettede et Spørgsmaal til mig, og jeg skylder ham altsaa et Svar. Det er for øvrigt den eneste Bemærkning, jeg har at gøre i Anledning af, hvad der er fremført her i Dag. Jeg takker det ærede Medlem for den Maade, hvorpaa han har spurgt om denne Kommission, og den Maade hvorpaa han i det hele omtalte dette Spørgsmaal. Det glæder mig meget, at høre en Sagfører udtale sig saaledes om dette Spørgsmaal. Det ærede Medlem ser paa denne Sag ganske saaledes, som jeg saa paa den, den Gang jeg var Sagfører, og som jeg ser paa den nu. Der er ikke Grund til at fare saa forfærdelig heftig frem i denne Sag. Jeg har lovet, at der skal blive nedsat en Kommission, og det Løfte skal og maa jeg indfri, og jeg haaber ogsaa, at det skal kunne ske i en nær Fremtid. Men der har i den siden Retsplejelovens Vedtagelse forløbne Tid virkelig været saa mange Opgaver, som var mere paatrængende, og som det derfor var vigtigere at faa løst, og mange Mennesker er der lagt Beslag paa til talrige Kommissioner, hvis Opgave var af den Art, at de skulde løses nu. Det sandsynlige Forløb for denne Sag er dog dette, at Retsplejeloven først maa træde i Kraft og komme til at virke, inden der træffes Bestemmelse om, hvorvidt Retsbetjentfuldmægtigene maa have privat Erhverv ved Siden af deres Fuldmægtigstilling. Derfor har det hele ikke en saa paatrængende Karakter, at det i Tider som de nuværende er nødvendigt at sætte vigtige Opgaver til Side til Fordel for denne. Jeg tror, at jeg kan